

Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 21

Vydána dne 17. listopadu 1987

Cena

OBSAH:

87. Zákon o veterinární péči
88. Zákon o státní energetické inspekci
89. Zákon o výrobě, rozvodu a spotřebě tepla
90. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 14 — Beroun
91. Vyhláška federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu, jíž se mění vyhláška č. 143/1979 Sb., kterou se provádí zákon o devizovém hospodářství
Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

87

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1987

o veterinární péči

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Účelem tohoto zákona je vytvořit předpoklady pro rozvoj veterinární péče jako důležitého činitele ochrany a upevňování zdraví zvířat, růstu živočišné velkovýroby a výroby zdravotně a hygienicky nezávadných a biologicky hodnotných potravin a surovin živočišného původu (dále jen „živočišné produkty“) v zájmu zkvalitňování výživy lidí a ochrany jejich zdraví.

(2) Orgány, organizace i občané jsou povinni jednat tak, aby byly soustavně a cílevědomě vy-

tvářeny potřebné podmínky pro ochranu a upevňování zdraví zvířat a pro zabezpečování zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty živočišných produktů (dále jen „zdravotní nezávadnost živočišných produktů“).

Veterinární péče

§ 2

(1) Veterinární péče zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat včetně hygieny jejich prostředí, ošetřování, výživy, plemenitby a přepravy, jakož i předcházení nálezům a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdo-
lávání,

- b) péči o zdravotní a hygienickou nezávadnost a biologickou hodnotu živočišných produktů v souladu s podmínkami stanovenými předpisy o péči o zdraví lidu,
- c) péči o zdravotní a dietetickou nezávadnost krmiv (dále jen „zdravotní nezávadnost krmiv“),
- d) ochranu území Československé socialistické republiky před zavlečením původců nákaz, jiných hromadných onemocnění zvířat a zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí (dále jen „veterinární ochrana státního území“),
- e) ochranu životního prostředí před škodlivými vlivy pocházejícími ze zvířat a ochranu zvířat před škodlivými vlivy zevního prostředí,
- f) zabezpečování léčiv, přípravků a potřeb,
- g) veterinární asanaci.

(2) Součástí veterinární péče je chránit ve spolupráci se zdravotnickými orgány zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a naopak a před poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty.

§ 3

(1) Státní správu na úseku veterinární péče vykonávají podle tohoto zákona a předpisů vydaných na jeho základě, popřípadě jiných obecně závazných právních předpisů upravujících povinnosti na úseku veterinární péče

- a) federální ministerstvo zemědělství a výživy,
- b) orgány veterinární péče České socialistické republiky a orgány veterinární péče Slovenské socialistické republiky (dále jen „orgány veterinární péče“).

(2) Odborné veterinární činnosti vykonávají orgány veterinární péče.

(3) Socialistické organizace, které chovají zvířata, mohou odborné veterinární činnosti vykonávat jen ve stanoveném rozsahu a za stanovených podmínek (podniková veterinární služba).

(4) Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstva zemědělství a výživy republik“) upraví v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy obecně závazným právním předpisem podmínky a rozsah výkonu podnikové veterinární služby.

§ 4

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

- a) zpracovává a předkládá vládě Československé socialistické republiky návrhy zásad politiky federace na úseku veterinární péče,

- b) zpracovává návrhy plánů rozvoje vědy a techniky na úseku veterinární péče,
- c) koordinuje jednotné zabezpečování politiky federace na úseku veterinární péče, zejména pro jednotný postup při předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdlouvání, při zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv a při veterinární ochraně státního území a soustavně spolupracuje s příslušnými orgány republik při přípravě návrhů střednědobých a ročních prováděcích plánů výroby a dovozu veterinárních léčiv a přípravků,
- d) zajišťuje řešení mezinárodních normalizačních úkolů a jednotné provádění normalizace na úseku veterinární péče,
- e) ve spolupráci s ministerstvy zemědělství a výživy republik zabezpečuje na úseku veterinární péče úkoly vyplývající z rozvíjení mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, z mezinárodních smluv a z členství Československé socialistické republiky v mezinárodních organizacích.

§ 5

Povinnosti chovatelů zvířat

(1) Chovatelé hospodářských zvířat jsou povinni

- a) chovat zvířata v prostředí a za podmínek, které umožňují nejvyšší využití jejich produkčních a reprodukčních schopností a výrobu zdravotně nezávadných živočišných produktů, zejména řádně je ošetřovat, poskytovat jim vhodnou výživu, využívat je způsobem odpovídajícím jejich druhu a kategorii a sledovat jejich zdravotní stav,
- b) předcházet onemocněním zvířat, chránit je před škodlivými vlivy a při onemocněním zvířat požádat o odbornou veterinární pomoc, podle potřeby zajistit též poskytnutí první pomoci,
- c) dodržovat

1. opatření stanovená k předcházení vzniku, zdlouvání a zamezení šíření nákaz, jiných hromadných onemocnění zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a naopak (dále jen „ochranná a zdlouvací opatření“),
2. požadavky péče o zdraví zvířat včetně hygieny jejich prostředí, ošetřování, výživy, plemenitby a přepravy.

(2) Na chovatele ostatních zvířat se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 1 v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu a účelu jejich chovu.

(3) Chovatelé zvířat jsou povinni dbát na to, aby chovem zvířat nebylo ohrožováno zdravé životní prostředí.

§ 6

Zákaz týrání zvířat

Zvířata nesmějí být týrána.

§ 7

Přemísťování zvířat

(1) K přemísťování zvířat je třeba zpravidla souhlasu orgánu veterinární péče, který se uděluje vystavením veterinárního osvědčení.

(2) Před zařazením do chovu je chovatel povinen umístit přemísťovaná zvířata v karanténě.

(3) Přeprava zvířat se provádí jen k tomu vhodnými dopravními prostředky.

§ 8

Svodby zvířat

(1) Výstavy, trhy, přehlídky nebo soutěže zvířat anebo svody zvířat k jiným účelům (dále jen „svody zvířat“), lze pořádat jen na základě povolení orgánu veterinární péče.

(2) Při svodu zvířat je pořadatel povinen

- a) dodržovat stanovené veterinární podmínky pro jeho konání uvedené v povolení,
- b) vytvořit vhodné podmínky pro přejímání a vyšetřování, popřípadě i ošetřování zvířat.

(3) Federální ministerstvo zemědělství a výživy upraví v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy republik obecně závazným právním předpisem podrobnosti o udělování souhlasu vystavením veterinárního osvědčení při přemísťování zvířat se zřetelem na druh zvířat, způsob a účel jejich chovu, jakož i o veterinárních podmínkách pořádání svodu zvířat a povinnostech pořadatele při něm.

§ 9

Nákazy a jiná hromadná onemocnění zvířat

(1) Kdo přichází do styku se zvířaty, popřípadě se živočišnými produkty, je povinen neprodleně uvědomit orgán veterinární péče nebo zajistit jeho uvědomění o podezření z nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat a podle svých možností učinit nezbytná opatření k tomu, aby nedocházelo k šíření nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

(2) Chovatelská organizace je povinna provést v souladu s požadavky veterinární péče, a jde-li o podezření z velmi nebezpečné nákazy zvířat, též podle pohotovostního plánu ochranných a zdlavacích opatření, další neodkladná opatření.

(3) Orgán veterinární péče

- a) na základě výsledku předběžného vyšetření

zvířat uvědomit o výskytu velmi nebezpečné nebo nebezpečné nákazy zvířat svůj nadřízený orgán, příslušný národní výbor a příslušný orgán Sboru národní bezpečnosti; o výskytu nemoci přenosné ze zvířat na člověka i příslušný orgán hygienické služby,

- b) učini opatření nezbytná k zdolávání a zamezení šíření nákazy zvířat.

Zdravotní nezávadnost živočišných produktů

§ 10

(1) Kdo vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje a přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) dbát na to, aby do oběhu k obvyklému účelu přicházely jen živočišné produkty odpovídající podmínkám stanoveným tímto zákonem, prováděcími předpisy a zvláštními předpisy, zejména aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění takovými činiteli, kteří působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost,

- b) dodržovat

1. opatření stanovená k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů (dále jen „veterinární hygienická opatření“),
2. požadavky péče o hygienu výroby a o zdravotní nezávadnost živočišných produktů v souladu s podmínkami stanovenými předpisy o veterinární péči a o péči o zdraví lidu.

(2) Živočišné produkty podezřelé z přítomnosti cizorodých látek v množství, jež se podle zvláštních předpisů považuje za škodlivé zdraví lidí nebo zvířat, anebo podezřelé z jiného důvodu, mohou být dále zpracovávány nebo používány ke krmení zvířat jen na základě povolení orgánu veterinární péče a za podmínek jím stanovených.

§ 11

(1) Jatečná zvířata, jejichž maso a orgány jsou určeny pro vnitřní trh nebo zahraniční obchod, podléhají povinnému veterinárnímu vyšetření před porážením a při porážení, jejich maso a orgány po porážení (prohlídka jatečných zvířat a masa); mléko podléhá povinnému veterinárnímu vyšetření při výrobě i zpracovávání.

(2) Živočišné produkty, které podléhají veterinárnímu vyšetření, mohou být použity jen v souladu s výsledky tohoto vyšetření.

§ 12

(1) Jatečná zvířata uvedená v § 11 odst. 1 se porážejí na jatkách, popřípadě na porážecích místech k tomu určených.

(2) Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na sanitních jatkách, popřípadě v sanitním oddělení jatek.

§ 13

Přeprava živočišných produktů

Přeprava živočišných produktů se provádí jen k tomu vhodnými dopravními prostředky zpravidla na základě veterinárního osvědčení.

§ 14

Federální ministerstvo zemědělství a výživy upraví v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy republik obecně závazným právním předpisem podrobnosti o obecných a zvláštních veterinárních hygienických požadavcích na živočišné produkty, o veterinárním vyšetření jatečných a ostatních zvířat a živočišných produktů a o přepravě živočišných produktů.

§ 15

Zdravotní nezávadnost krmiv

[1] Kdo vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu nebo používá krmiva, je povinen

a) dbát na to, aby

1. bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli, kteří působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost,
2. odpovídala potřebám zvířat příslušného druhu a kategorie,

b) dodržovat

1. opatření stanovená k zabezpečení zdravotní nezávadnosti krmiv,
2. požadavky péče o zdravotní nezávadnost krmiv.

[2] Krmiva, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví zvířat nebo lidí nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem, mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, popřípadě za podmínek stanovených orgánem veterinární péče.

[3] K ověřování, výrobě, dovozu a uvádění do oběhu dosud nepoužívaných krmiv musí být vyžádán souhlas orgánu veterinární péče z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti.

[4] Federální ministerstvo zemědělství a výživy upraví v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy republik obecně závazným právním předpisem podrobnosti o zdravotní nezávadnosti a používání krmiv.

Dovoz, průvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv

§ 16

[1] Dovoz, průvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz, je přípustný zpravidla jen na základě veterinárního povolení¹⁾ a veterinárního osvědčení.

[2] Dovážená, provážená a vyvážená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, podléhají veterinární kontrole při vstupu na území Československé socialistické republiky a při výstupu do ciziny (dále jen „pohraniční veterinární kontrola“).

[3] Při plnění svých povinností dozírají na dodržování podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 též orgány celní správy a Sboru národní bezpečnosti.

[4] Dovážená, provážená a vyvážená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nemohou orgány celní správy propustit k další přepravě před provedením pohraniční veterinární kontroly.

[5] Dovezená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jež podléhají pohraniční veterinární kontrole, podléhají veterinární kontrole také v místě určení.

[6] Federální ministerstvo zemědělství a výživy upraví v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy republik obecně závazným právním předpisem veterinární podmínky pro dovoz, vývoz a průvoz zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz.

§ 17

[1] Dopravci, pošta, ostatní organizace i občané jsou povinni umožnit provádění pohraniční veterinární kontroly v dopravních prostředcích, provozních skladech i na jiných místech, v nichž se nacházejí dovážená, provážená nebo vyvážená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz.

[2] Orgán veterinární péče neodpovídá za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravních prostředků v důsledku pohraniční veterinární kontroly.

¹⁾ Veterinární povolení podle § 16 odst. 1 tohoto zákona nenahrazuje povolení ministerstev zemědělství a výživy republik podle právních předpisů o plemenitbě hospodářských zvířat nebo podle právních předpisů o rozvoji rostlinné výroby ani povolení ministerstva kultury České socialistické republiky nebo ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky podle právních předpisů o ochraně volně žijících živočichů ani povolení podle předpisů upravujících hospodářské styky se zahraničím.

§ 18

Veterinární léčiva a přípravky

(1) Ověřovat, vyrábět, dovážet a uvádět do oběhu lze jen veterinární léčiva a přípravky schválené podle zvláštních předpisů.²⁾

(2) K veterinárním odborným úkonům mohou být používána jen veterinární léčiva a přípravky

- a) uvedené v odstavci 1,
- b) zhotovené podle předpisu veterinárního lékaře v lékárně nebo v jiném k tomu určeném zařízení.

(3) Organizace, které vyrábějí, dovážejí a uvádějí do oběhu veterinární léčiva a přípravky, jsou povinny zajistit kontrolu jejich jakostí, označení, složení, dávkování, úpravy a uchovávání, jakož i vyznačení lhůty, po kterou použití těchto léčiv a přípravků nepříznivě ovlivňuje zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(4) Vrcholnou odbornou kontrolu vyráběných a dovážených veterinárních léčiv a přípravků provádějí státní ústavy pro kontrolu léčiv podle zvláštních předpisů a ústavy pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.

(5) Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky upraví obecně závazným právním předpisem povolování výroby, dovozu, ověřování, uvádění do oběhu, používání a kontrolu veterinárních léčiv a přípravků.

Veterinární asanace

§ 19

(1) Veterinární asanace zahrnuje

- a) sběr, svoz a zpracovávání, popřípadě neškodné odstraňování těl uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat a nepoživatelných živočišných produktů, popřípadě živočišných produktů vyloučených z použití k obvyklému účelu,
- b) dezinfekci, dezinfekci, deratizaci a dezodorizaci,
- c) odchyt toulavých zvířat ve veřejném zájmu a jejich utracení, popřípadě umístění v karanténě.

(2) Těla zvířat a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 písm. a) (dále jen „konfiskáty živočišného původu“) jsou ve vlastnictví státu.

§ 20

(1) Organizace, které vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, skladují a přepravují živočišné produkty, jsou povinny

- a) neprodleně hlásit výskyt konfiskátů živočišného původu orgánu veterinární péče,
- b) tříditi, ošetřovat a bezpečně ukládat konfiskáty živočišného původu do jejich odvozu ve vhodných prostorech.

(2) Pro ostatní organizace a občany platí povinnosti uvedené v odstavci 1 přiměřeně zejména se zřetelem na druh zvířat a na okolnosti jejich úhynu.

§ 21

(1) Konfiskáty živočišného původu musí být hospodárně zužitkovány k vhodnému účelu anebo neškodně odstraněny.

(2) Svoz konfiskátů živočišného původu se provádí bezplatně tak, aby nedocházelo k jejich škodlivému působení na prostředí, a jde-li o konfiskáty živočišného původu určené k dalšímu zpracování, k jejich znehodnocení.

(3) Za třídění a ošetřování konfiskátů živočišného původu určených k dalšímu zpracování může být poskytnuta přiměřená náhrada organizací, která provádí toto zpracování.

§ 22

Veterinární dozor

(1) Veterinární dozor se provádí

- a) nad chovem a přemísťováním zvířat,
- b) nad výrobou, zpracováváním, ošetřováním, skladováním a přepravou živočišných produktů a krmiv,
- c) nad výrobou veterinárních léčiv a přípravků, nejde-li o výrobu v organizacích v působnosti ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky,
- d) nad sběrem, svozem, zpracováváním a neškodným odstraňováním konfiskátů živočišného původu,
- e) při prodeji živočišných produktů na tržisticích a v tržnicích a při prodeji potravin živočišného původu vyžadujících zvláštní péči,
- f) při dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

²⁾ § 20 odst. 2, § 62 a § 79 odst. 4 zákona č. 20/1986 Sb., o péči o zdraví lidu.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 43/1987 Sb., o registraci hromadně vyráběných léčivých přípravků a úhradě nákladů s tím spojených.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky č. 72/1987 Sb., o registraci hromadně vyráběných léčivých přípravků.

- g) nad používáním veterinárních léčiv a přípravků a dodržováním ochranných lhůt.
- (2) Veterinární dozor nad výrobou a zpracováním masa a mléka se provádí soustavně.
- (3) Orgány veterinární péče
- dozírají, zda orgány, organizace a občané dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a na základě tohoto zákona, popřípadě, jde-li o podmínky a povinnosti stanovené k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, též na základě právních předpisů o péči o zdraví lidu,
 - zjišťují příčiny nedostatků a osoby za ně odpovědné, podle okolností i v činnosti orgánů nadřízených organizacím uvedeným pod písmenem a),
 - upozorňují orgány, organizace a občany na zjištěné nedostatky a jejich příčiny a projednávají s nimi způsob jejich odstranění,
 - podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků ukládají závaznými pokyny způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin.

§ 23

Mimořádná veterinární opatření

(1) Ochranná a zdolávací opatření, veterinární hygienická opatření, opatření k zabezpečení zdravotní nezávadnosti krmiv a opatření k veterinární ochraně státního území (dále jen „mimořádná veterinární opatření“) se nařizují při výskytu nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, při zjištění zdravotní závadnosti živočišných produktů nebo krmiv a při nebezpečí zavlečení původců nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat, popřípadě zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí na území Československé socialistické republiky.

(2) Mimořádná veterinární opatření jsou zejména

- vymezení ohniska nákazy a ochranného pásma a jejich výstražné označení, popřípadě i střežení,
- nařízení odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- pozastavení nakládání živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných živočišných produktů nebo krmiv,
- stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- zákaz výroby, zpracovávání či uvádění do oběhu zdravotně závadných živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu a zpracovávání anebo nařízení jejich zničení,

- omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- nařízení vrácení dovážených anebo nepropuštění provázených nebo vyvážených zvířat, živočišných produktů nebo krmiv, popřípadě předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- omezení nebo zákaz přemístění a volného pohybu zvířat, omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů a odchytu zvěře,
- omezení nebo zákaz přepravy živočišných produktů nebo krmiv,
- omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- omezení nebo zákaz plemenitby,
- nařízení očísty, omezení nebo zákazu používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- nařízení zvláštního ošetření hnoje, močůvky a odpadních vod,
- stanovení zvláštních podmínek pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu,
- nařízení uzavření tržiště nebo tržnice,
- nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí,
- omezení volnosti pohybu osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, dezinfekce a deratizace.

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být stanovena i jiná opatření odpovídající požadavkům veterinární péče a poznatkům veterinární vědy.

§ 24

Závazný posudek

(1) Závazný posudek orgánu veterinární péče musí být vyžádán

- v územním, stavebním a kolaudačním řízení, jestliže se týkají staveb a zařízení organizací, které jsou určeny
 - pro zvířata nebo k výrobě, zpracovávání, ošetřování a skladování živočišných produktů a krmiv,
 - k výrobě a skladování veterinárních léčiv a přípravků,
 - k ukládání, dalšímu zpracovávání a neškodnému odstraňování konfiskátů živočišného původu,
- k návrhům
 - typových podkladů a opakovaných projektů staveb uvedených pod písmenem a),

2. na zavedení nových strojů, technologických zařízení, obalu, technologických a pracovních postupů používaných v chovu a k přepravě zvířat, při výrobě, zpracovávání, ošetřování, skladování a přepravě živočišných produktů a krmiv, při výrobě a skladování veterinárních léčiv a přípravků a při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání konfiskátů živočišného původu,
3. technických norem, jestliže se týkají zvířat, živočišných produktů, krmiv, veterinárních léčiv, přípravků a potřeb.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 písm. a) a písm. b) č. 1 a 3 je závazný posudek stanoviskem pro orgány, kterým podle zvláštních předpisů přísluší rozhodování. Tyto orgány nemohou rozhodnout v rozporu se závazným posudkem. V ostatních případech je závazný posudek samostatným správním rozhodnutím.

Veterinární pracovníci

§ 25

(1) Odborné činnosti při plnění úkolů veterinární péče mohou vykonávat jen veterinární pracovníci, jimiž jsou

- a) absolventi vysokých škol veterinárních (veterinární lékaři),
- b) absolventi středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru,
- c) jiné osoby, které získaly způsobilost k výkonu některých odborných činností potřebných k plnění úkolů veterinární péče ukončením odpovídajícího studia.

(2) Specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků zajišťují ústavy pro další vzdělávání veterinárních lékařů.

(3) Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem školství České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem školství Slovenské socialistické republiky upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o organizaci a způsobu specializační přípravy veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků.

§ 26

Pracovníci orgánů veterinární péče jsou při plnění svých úkolů oprávněni

- a) vstupovat do provozních prostorů, provozních částí budov a zařízení chovatelů, organizací zacházejících s živočišnými produkty a orga-

nizací, které vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, skladují, přepravují a uvádějí do oběhu krmiva, popřípadě i, jde-li o pracovníky provádějící pohraniční veterinární kontrolu, do vyhrazených míst celnic a celních prostorů a provádět v nich potřebné úkony a šetření,

- b) vyžadovat od chovatelů a organizací uvedených pod písmenem a) potřebné doklady, informace a vysvětlení, jakož i bezplatnou věcnou, osobní a jinou potřebnou pomoc,
- c) odebírat v potřebném množství a rozsahu vzorky k vyšetření a posouzení; za odebrané vzorky se neposkytuje náhrada.

Pokuty organizací

§ 27

(1) Organizaci, která

- a) poruší povinnost stanovenou tímto zákonem a předpisy vydanými na jeho základě nebo jinými obecně závaznými právními předpisy upravujícími povinnosti na úseku veterinární péče

1. k péči o zdraví zvířat a předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdlouvání,

2. k výrobě, zpracovávání, ošetřování, skladování a přepravě živočišných produktů a krmiv, jakož i k používání krmiv,

3. k dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

- b) ztěžuje nebo maří výkon veterinárního dozoru nebo provádění odborných veterinárních úkonů anebo neprovede v určené lhůtě závazný pokyn příslušného orgánu veterinární péče k odstranění zjištěných nedostatků,

může být uložena pokuta až do výše 50 tisíc Kčs.

(2) Organizaci, která poruší povinnost

- a) vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,

- b) uvedenou v odstavci 1 opětovně,

může být uložena pokuta až do výše 100 tisíc Kčs.

(3) Při stanovení výše pokuty se přihledne zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

§ 28

(1) Pokutu lze organizaci uložit do jednoho roku ode dne, kdy orgán veterinární péče zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

Přestupky**§ 29**

[1] Důtka nebo pokuta až do výše 3000 Kčs může být uložena občanovi, který se dopustí přestupku tím, že

- a) poruší povinnost stanovenou tímto zákonem a předpisy vydanými na jeho základě nebo jinými obecně závaznými právními předpisy upravujícími povinnosti na úseku veterinární péče k ochraně zdraví zvířat, předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdlouvání, k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, krmiv anebo k dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- b) ztěžuje nebo maří výkon veterinárního dozoru nebo provádění odborných veterinárních úkolů anebo neprovede v určené lhůtě závazný pokyn příslušného orgánu veterinární péče k odstranění zjištěných nedostatků.

[2] Důtka nebo pokuta až do výše 5000 Kčs může být uložena občanovi, který se dopustí přestupku tím, že

- a) poruší povinnosti vyplývající pro něho z mimořádných veterinárních opatření,
- b) týrá zvíře.

§ 30

Pracovníci orgánů veterinární péče pověřeni výkonem veterinárního dozoru mohou za méně závažné přestupky na úseku veterinární péče, které zjistili při plnění svých úkolů, ukládat a vybírat pokuty do výše 200 Kčs bez dalšího projednání, je-li přestupek spolehlivě zjištěn a je-li ten, kdo se jej dopustil, ochoten pokutu zaplatit.

§ 31

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o přestupcích a jejich projednávání obecné předpisy.³⁾

Ustanovení společná a závěrečná**§ 32**

[1] K úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdlouvacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat může být poskytnuta podpora až do výše skutečné škody nebo skutečných nákladů.

[2] Osobám zdržujícím se v obci, popřípadě v objektech, na něž se vztahují ochranná a zdlouvací opatření, se poskytuje náhrada ušlého výděl-

ku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od organizace, k níž jsou v pracovním nebo členském poměru, popřípadě i náhrada nákladů, jež jim vznikly v důsledku omezení vyplývajících z ochranných a zdlouvacích opatření.

[3] Ministerstva zemědělství a výživy republik upraví v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy obecně závazným právním předpisem podrobnosti o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdlouvacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

§ 33

[1] Chovatelská organizace vypracuje podle pokynů orgánu veterinární péče návrh

- a) pohotovostního plánu ochranných a zdlouvacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat,
- b) ozdravovacího plánu ke zdlouání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat.

[2] Organizace, která vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje a přepravuje živočišné produkty, vypracuje podle pokynů orgánu veterinární péče

- a) pohotovostní plán veterinárních hygienických opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat,
- b) program hygienických a sanitačních opatření.

[3] Plány uvedené v odstavci 1 předkládá organizace, která je vypracovala, ke schválení orgánu veterinární péče.

§ 34

[1] Organizaci a výkon veterinární péče v působnosti federálního ministerstva národní obrany, federálního ministerstva vnitra, ministerstva vnitra České socialistické republiky a ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky upravují ve shodě s tímto zákonem uvedené ústřední orgány státní správy.

[2] Při plnění úkolů veterinární péče postupují ústřední orgány uvedené v odstavci 1 v úzké součinnosti s orgány veterinární péče. V dohodě s nimi organizují a provádějí odborné veterinární úkony sledující předcházení velmi nebezpečným a nebezpečným nákazám zvířat a jejich zdlouvání a poskytují si navzájem informace o nákazové situaci.

[3] V oboru své působnosti činí veterinární služba ústředních orgánů uvedených v odstavci 1

³⁾ Zákon č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

mimořádná veterinární opatření, jež odpovídají opatřením stanoveným orgány veterinární péče.

§ 35

Federální ministerstvo zemědělství a výživy v dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy republik upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o

- a) veterinárních požadavcích na péči o zdraví zvířat, zejména na prostředí, ošetřování, výživu a jejich plemenitbu,
- b) předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdolávání,
- c) tom, které nákazy se považují za velmi nebezpečné a nebezpečné a která jsou jiná hromadná onemocnění zvířat,
- d) veterinární asanaci,
- e) veterinárních podmínkách prodeje živočišných produktů na tržištích, v tržnicích a prodeji potravin živočišného původu vyžadujících zvláštní péči.

§ 36

(1) Zrušují se:

1. zákon č. 66/1961 Sb., o veterinární péči;
2. vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 154/1961 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči, ve znění vládního nařízení č. 128/1967 Sb., vyhlášky č. 156/1968 Sb. a vyhlášky č. 69/1974 Sb.;
3. vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 49/1963 Sb., o posky-

tování náhrad a podpor při některých škodách vzniklých opatřeními proti nákazám a jiným hromadným onemocněním hospodářských zvířat;

4. vyhláška ministerstva zemědělství a výživy č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porážek některých jatečných zvířat, ve znění vyhlášky č. 123/1970 Sb. a vyhlášky č. 124/1970 Sb.;
5. směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 22. 2. 1980 čj. FM 015-194/1980 o veterinární péči v chovech zvířat (reg. v částce 11/1980 Sb.);
6. směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 7. 12. 1978 čj. FM 015-849/1978 o veterinární péči při zabezpečování zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty potravin a surovin živočišného původu (reg. v částce 1/1979 Sb.);
7. výnos federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 18. 8. 1977 čj. FM 015-664/1977, jímž se stanoví veterinární podmínky pro dovoz, průvoz a vývoz zvířat, potravin a surovin živočišného původu a krmiv, popřípadě předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz (reg. v částce 20/1977 Sb.).

(2) V § 7 písm. d) zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, se vypouštějí slova „nebo nákazami zvířat“.

§ 37

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

88

Z Á K O N

ze dne 10. listopadu 1987

o státní energetické inspekci

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Péče o efektivní energetické hospodářství je předním úkolem socialistického státu a podmínkou intenzivního rozvoje národního hospodářství. Všechny organizace a orgány musí při své činnosti snižovat energetickou náročnost a soustavně využívat poznatků vědy a techniky pro racionalizaci energetického hospodářství.

(2) Energetickým hospodářstvím se pro účely tohoto zákona rozumí získávání, zušlechťování, úprava, přeměna, přeprava, skladování a spotřeba všech druhů paliv a energie.

Úkoly státní energetické inspekce, postavení a organizace jejích orgánů

§ 2

(1) Státní energetická inspekce je specializovanou kontrolou hospodaření palivy a energií v energetickém hospodářství. Úkolem státní energetické inspekce je odhalovat nedostatky a jejich příčiny, prosazovat trvalou nápravu a dodržování zásad státní palivoenergetické politiky.

(2) Orgány státní energetické inspekce jsou Státní energetická inspekce pro Českou socialistickou republiku a Státní energetická inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku. Státní energetická inspekce pro Českou socialistickou republiku a Státní energetická inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku jsou orgány státní správy podřízené ministru paliv a energetiky Československé socialistické republiky.

(3) V čele Státní energetické inspekce pro Českou socialistickou republiku a Státní energetické inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku jsou hlavní inspektoři, které jmenuje a odvolává ministr paliv a energetiky Československé socialistické republiky.

(4) Státní energetická inspekce pro Českou socialistickou republiku a Státní energetická inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku mají v jednotlivých krajích své pobočky, jejichž

sídla stanoví hlavní inspektoři. Hlavní inspektoři mohou zřídit pobočku s působností pro více krajů. V čele krajských poboček jsou krajsí inspektoři, které ustanovuje, řídí a odvolává příslušný hlavní inspektor.

(5) Kontrolní úkoly orgánů státní energetické inspekce plní hlavní inspektoři, krajsí inspektoři a inspektoři [dále jen „inspektoři“]. Krajsí inspektoři a inspektoři jsou pracovníci Státní energetické inspekce pro Českou socialistickou republiku a Státní energetické inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku, pověřeni hlavními inspektory.

§ 3

(1) Orgány státní energetické inspekce kontrolují v organizacích zejména

- a) využívání všech druhů paliv a energie,
- b) zabezpečování racionalizačních programů a uplatňování poznatků vědy a techniky směřující k úsporám ve spotřebě paliv a energie,
- c) využívání provozních možností zařízení a systémů řízení a měření spotřeby paliv a energie, snižování a odstraňování energetických ztrát,
- d) tvorbu a dodržování norem spotřeby paliv a energie,
- e) efektivnost výroby, rozvodu, přepravy a spotřeby paliv a energie,
- f) dodržování regulačních opatření ve spotřebě paliv a energie,
- g) stav uložení a ošetření tuhých paliv na skládkách, kapalných paliv a topných plynů v zásobnících.

(2) Orgány státní energetické inspekce plní své úkoly plánovitě v součinnosti s příslušnými nadřízenými nebo ústředními orgány kontrolovaných organizací. Při provádění kontroly spolupracují s kontrolními útvary kontrolovaných organizací, popřípadě s orgány vnější kontroly, a využívají iniciativy pracujících i jejich společenských organizací.

§ 4

(1) Orgány státní energetické inspekce se vyjadřují

- a) k hospodárnému využití paliv a energie a k návrhu energetického řešení v projektové dokumentaci] vybraných staveb,
- b) k územně plánovací dokumentaci nebo územně plánovacím podkladům zahrnujícím rozvoj systémů zásobování palivy a energií.²⁾

(2) Orgány státní energetické inspekce spolupracují

- a) při tvorbě technických norm³⁾ ovlivňujících energetické hospodářství,
- b) při posuzování vývoje, výroby a dovozu energeticky náročných výrobků a spotřebičů,
- c) při tvorbě a zdokonalování nástrojů usměrňování racionální spotřeby a využívání paliv a energie.

§ 5

(1) Na základě zobecnění kontrolních poznatků a s cílem předcházet nedostatkům v energetickém hospodářství orgány státní energetické inspekce

- a) poskytují odbornou pomoc a konzultace orgánům, organizacím a občanům,
- b) rozšiřují vědeckotechnické a ekonomické informace,
- c) zajišťují odborné specializované mimoškolní vzdělávání pracovníků.

(2) Odborná pomoc orgánům, organizacím a občanům se poskytuje za úplatu, konzultace se poskytují bezplatně.

§ 6

Odborní pracovníci

(1) Hlavní inspektoři jsou při plnění tohoto zákona oprávněni přibrat k účasti na kontrole odborné pracovníky jiných orgánů a organizací, je-li to odůvodněno zvláštní povahou kontrolované činnosti, a požadovat jejich uvolnění nejdéle na dobu deseti pracovních dnů v roce. Účast těchto pracovníků se považuje za činnost v obecném zájmu.⁴⁾

(2) Podmínky účasti odborného pracovníka projedná hlavní inspektor s příslušným orgánem nebo organizací předem. Pokud odborný pracovník vysloví s účastí na kontrole souhlas a nebude-li to na újmu plnění závažných úkolů orgánu nebo organizace, jsou orgán nebo organizace povinny odborného pracovníka uvolnit. Uvolňující orgán nebo organizace jsou povinny poskytnout odbornému pracovníku náhradu mzdy ve výši průměrného vý-

dělku, přičemž nesmí být zkrácen ve svých právech vyplývajících z jeho pracovního nebo obdobného poměru.

(3) Odborní pracovníci přibraní ke kontrole mají práva a povinnosti podle tohoto zákona v rozsahu pověření daného jim hlavním inspektorem. Tímto pověřením se prokazují při plnění úkolů.

Práva a povinnosti inspektorů

§ 7

(1) Inspektoři v kontrolovaných organizacích a podle povahy věci i u jejich nadřízených orgánů zjišťují:

- a) rozhodující skutečnosti ovlivňující energetické hospodářství,
- b) základní příčiny nedostatků, jejich škodlivé důsledky i osoby odpovědné za jejich vznik nebo trvání, přičemž ukládají opatření k trvalému odstranění nedostatků, případně navrhnou jejich uložení a kontrolují jejich provedení.

(2) V případě zjištění nedostatků vypracuje inspektor protokol, který projedná s vedoucím kontrolované organizace nebo jí nadřízeného orgánu.

(3) Při plnění úkolů podle tohoto zákona se inspektoři prokazují průkazy Státní energetické inspekce pro Českou socialistickou republiku nebo Státní energetické inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku.

§ 8

(1) Inspektor je při kontrole oprávněn

- a) uložit kontrolované organizaci, aby ve stanovené lhůtě odstranila zjištěné nedostatky nebo vypracovala opatření s časovým postupem odstraňování příčin zjištěných nedostatků,
- b) požadovat od příslušných pracovníků kontrolovaných organizací a jejich nadřízených orgánů potřebné doklady, údaje a informace,
- c) vstupovat do prostorů kontrolovaných organizací a jejich nadřízených orgánů.

(2) Zjistí-li inspektor při kontrole nedostatky značné závažnosti, nebo takové, jejichž odstranění není v působnosti nebo možnostech kontrolované organizace, projedná podle povahy věci hlavní inspektor nebo krajský inspektor s příslušným nadřízeným nebo ústředním orgánem požadavek na jejich odstranění.

(3) Jestliže byla zjištěna kontrolou nevhodnost spotřeby paliv a energie takového roz-

¹⁾ Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb.

²⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 84/1976 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci.

Vyhláška Státní plánovací komise č. 104/1985 Sb., o palivových a energetických základnách.

³⁾ Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 97/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 96/1964 Sb., o technické normalizaci.

⁴⁾ § 124 odst. 1 zákoníku práce.

sahu, že není úměrná výsledku, který se provozem nebo výrobou dosahuje, a nelze ji jinými opatřeními odstranit, navrhne příslušný hlavní inspektor nadřízenému nebo ústřednímu orgánu kontrolované organizace zastavení provozu zařízení, výroby nebo dovozu.

(4) Při provádění kontrolní činnosti postupují inspektoři podle obecných předpisů a zásad upravujících kontrolní činnost,⁵⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) Zjistí-li inspektor při kontrole skutečnosti, na jejichž základě je třeba učinit opatření, jež jsou v pravomoci jiných orgánů, oznámí je těmto orgánům.

§ 9

Povinnosti orgánů a organizací

(1) Orgány a organizace a jejich pracovníci jsou povinni spolupracovat s inspektory a odbornými pracovníky a umožnit jim plnit úkoly spojené s výkonem kontrolní činnosti, zejména poskytovat jim podklady, údaje a jiné informace, i když jde o skutečnosti tvořící předmět hospodářského a služebního tajemství. Jde-li o předmět státního tajemství, prokáže se inspektor a odborný pracovník zvláštním pověřením.⁶⁾

(2) Kontrolované organizace a jejich pracovníci jsou povinni vytvářet podmínky umožňující inspektorům a odborným pracovníkům úplné zjištění a zhodnocení všech skutečností, týkajících se energetického hospodářství, zejména umožnit okamžitý přístup do všech prostorů a ke všem zařízením ovlivňujícím hospodaření palivy a energií.

(3) Vedoucí kontrolovaných organizací jsou povinni spolupracovat při zjišťování příčin nedostatků s inspektory a odbornými pracovníky, zaujmout stanovisko k zjištěným nedostatkům a jejich příčinám a provést bez zbytečného odkladu nezbytná opatření k jejich odstranění.

(4) Vedoucí kontrolovaných organizací jsou povinni v určené lhůtě podat příslušnému krajskému inspektorovi nebo hlavnímu inspektorovi písemnou zprávu o opatřeních provedených k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin.

(5) Nadřízený nebo ústřední orgán kontrolované organizace je povinen do 30ti dnů po předání požadavku na odstranění nedostatků podle § 8 odst. 2, nebo po podání návrhu podle § 8 odst. 3 sdělit příslušnému hlavnímu inspektorovi nebo krajskému inspektorovi, jaká opatření byla učiněna.

§ 10

Pokuty

(1) Hlavní inspektor nebo krajský inspektor může uložit kontrolovaným organizacím pokuty do výše 200 000 Kčs za nedostatky v energetickém hospodářství, jestliže jejich vznik nebo trvání byly způsobeny

- a) plýtváním nebo znehodnocením paliv a energie,
- b) neodůvodněným nedodržením norem spotřeby paliv a energie,
- c) nedodržením vyhlášených regulačních opatření ve spotřebě paliv a energie,
- d) neodůvodněným nesplněním operativních příkazů⁷⁾ energetického nebo plynárenského dispečinku,
- e) pozdním nebo nedůsledným odstraněním zjištěných nedostatků a jejich příčin.

(2) Hlavní inspektor nebo krajský inspektor může kontrolované organizaci uložit pokutu až do výše 400 000 Kčs, pokud zjistí, že za tytéž nedostatky v hospodaření s palivy a energií byla již pokuta uložena a od uložení pokuty neuplynuly tři roky.

(3) Hlavní inspektor nebo krajský inspektor může uložit pracovníku kontrolované organizace pokutu až do výše 10 000 Kčs, jestliže zavinil nedostatky v energetickém hospodářství v případech uvedených v odstavci 1, pokud nejde o trestný čin nebo přečin.

(4) Odpovědným pracovníkům orgánů a organizací mohou hlavní inspektor nebo krajský inspektor uložit pořádkovou pokutu až do výše 500 Kčs za nesplnění povinností uvedených v § 9.

(5) Při ukládání pokut se přihlíží k rozsahu a době trvání nedostatků, k jejich významu a závažnosti vzhledem k celkové palivoenergetické situaci a u pracovníků i k míře jejich zavinění. Pokuta se uloží tak, aby její výše účinně působila k odstranění nedostatků.

(6) Pokutu nebo pořádkovou pokutu nelze uložit osobám podléhajícím vojenské kázeňské pravomoci podle zvláštních předpisů.⁸⁾

§ 11

Lhůty pro ukládání pokut

(1) Pokuty podle § 10 odst. 1, 2 a 3 lze uložit do jednoho roku ode dne zjištění porušení

⁵⁾ Vyhláška ministra státní kontroly č. 75/1959 Ú. I. (Ú. v.), kterou se vydávají metodické pokyny pro kontrolní činnost.

Zásady kontroly v národním hospodářství a ve státní správě vyhlášené pod č. 66/1982 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství.

⁷⁾ Zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektriny (elektrizační zákon).

Zákon č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon).

⁸⁾ Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění vyhlášeno pod č. 122/1978 Sb.).

Zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění zákona č. 63/1983 Sb.

povinnosti, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Pořádkové pokuty stanovené podle § 10 odst. 4 lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

§ 12

Výnosy pokut

Pokuty a pořádkové pokuty jsou příjmem státního rozpočtu federace. Jejich správu vykonává Státní energetická inspekce pro Českou socialistickou republiku a Státní energetická inspekce pro Slovenskou socialistickou republiku.

Ustanovení společná a závěrečná

§ 13

(1) Inspektoři i odborní pracovníci jsou povinni zachovávat státní, hospodářská a služební tajemství, o nichž se dozvědí při výkonu své činnosti. Tato povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení plnění pověření k provedení kontroly. O zproštění povinnosti mlčenlivosti rozhoduje na návrh příslušného hlavního inspektora ministr paliv a energetiky Československé socialistické republiky.

(2) V objektech a zařízeních v působnosti federálního ministerstva národní obrany, federálního ministerstva vnitra, ministerstva vnitra České socialistické republiky a ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, které určí příslušní ministři, plní úkoly státní energetické inspekce tato ministerstva.

§ 14

Na řízení podle tohoto zákona se nevztahují obecné předpisy o správním řízení⁹⁾ s výjimkou řízení o ukládání pokut a pořádkových pokut

s tím, že o odvolání proti jejich uložení krajským inspektorem rozhoduje hlavní inspektor a o odvolání proti jejich uložení hlavním inspektorem rozhoduje ministr paliv a energetiky Československé socialistické republiky.

§ 15

Zmocňovací ustanovení

(1) Federální ministerstvo paliv a energetiky vydá obecně závazný právní předpis, v němž podrobněji upraví úkoly orgánů státní energetické inspekce a podmínky vytváření aktivu odborných pracovníků a jejich účasti na kontrolách.

(2) Federální ministerstvo paliv a energetiky vydá v dohodě s federálním ministerstvem spojů, ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky obecně závazný právní předpis, v němž podrobněji upraví provádění kontrol v objektech a zařízeních v jejich působnosti.

§ 16

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. zákon č. 64/1962 Sb., kterým se rozšiřuje působnost Státní energetické inspekce;
2. § 59 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev;
3. vyhláška ministerstva paliv a energetiky č. 314/1952 Ú. l. (č. 366/1952 Ú. v.), o kontrole hospodaření s pevnými uhelnými palivy.

§ 17

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

⁹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

89

Z Á K O N

ze dne 10. listopadu 1987

o výrobě, rozvodu a spotřebě tepla

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Č Á S T P R V N Í

Ú V O D N Í U S T A N O V E N Í

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje

- a) jednotné řízení výroby, rozvodu a spotřeby tepla, které slouží pro vytápění, klimatizování, přípravu teplé užitkové vody a pro technologické účely ve formě teplé nebo horké vody nebo páry (dále jen „zásobování teplem“);
- b) působnost federálního ministerstva paliv a energetiky v oblasti zásobování teplem;
- c) úkoly organizací a práva a povinnosti občanů v oblasti zásobování teplem;
- d) podmínky pro zřizování a provozování zařízení pro zásobování teplem;
- e) nástroje k prosazování jednotné státní palivoenergetické politiky v oblasti zásobování teplem.

§ 2

Způsoby zásobování teplem

[1] Národní hospodářství a obyvatelstvo se zásobuje teplem způsobem centralizovaným nebo decentralizovaným.

[2] Centralizovaným způsobem zásobování teplem je výroba tepla v ústředním zdroji tepla a jeho dodávka do více odběrných tepelných zařízení prostřednictvím rozvodu tepla.

[3] Decentralizovaným způsobem zásobování teplem je výroba tepla v místním zdroji tepla a jeho dodávka do vnitřního zařízení, popřípadě i prostřednictvím rozvodu tepla nebo přímo k vytápění.

§ 3

Zařízení pro zásobování teplem

[1] Soustavou centralizovaného zásobování teplem (dále jen „soustava“) je propojený systém

zařízení sestávající z jednoho nebo více ústředních zdrojů tepla, zařízení pro rozvod tepla a více odběrných tepelných zařízení.

[2] Ústředním zdrojem tepla je zdroj s instalovaným tepelným výkonem nejméně 6 MW, který dodává teplo pro více odběrných tepelných zařízení a je umístěn v samostatném objektu; ostatní zdroje jsou místními zdroji tepla.

[3] Rozvodem tepla je soubor zařízení, který tvoří potrubí s příslušenstvím (dále jen „tepelná síť“), a pokud jsou vybudovány, i stanice, v nichž se upravují parametry teplotonosné látky. Stanice, v nichž se upravují parametry teplotonosné látky na hodnoty vyhovující vnitřnímu zařízení, jsou předávacími stanicemi a dělí rozvod tepla na část primární a sekundární. Rozvod tepla, kterým se dodává teplo pro odběrná tepelná zařízení více odběratelů, je veřejným rozvodem tepla.

[4] Tepelnou přípojkou je zařízení sloužící k připojení odběrného tepelného zařízení jednoho odběratele k veřejnému rozvodu tepla nebo přímo ke zdroji tepla.

[5] Odběrným tepelným zařízením je vnitřní zařízení, popřípadě část rozvodu tepla navazující na tepelnou přípojku; slouží jednomu odběrateli.

[6] Vnitřním zařízením jsou spotřebiče a příslušné rozvodné potrubí s příslušenstvím; slouží k účelovému využití tepla spotřebitelem.

[7] V pochybnostech, o jaký druh zařízení pro zásobování teplem jde, rozhoduje federální ministerstvo paliv a energetiky nebo jím zmocněná odborná energetická organizace.¹⁾

Č Á S T D R U H Á

ROZVOJ ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM

§ 4

Koncepce rozvoje zásobování teplem

Federální ministerstvo paliv a energetiky se ve svěřené oblasti účastní na tvorbě jednotné státní průmyslové politiky tím, že vypracovává celkovou koncepci rozvoje zásobování teplem v Československé socialistické republice a určuje metody jejího dodržování.

¹⁾ České energetické závody, koncern, Praha, nebo Slovenské energetické podniky, koncern, Bratislava.

§ 5

Oblasti rozvoje zásobování teplem

(1) Federální ministerstvo paliv a energetiky po projednání s Českou plánovací komisí a Českou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj nebo Slovenskou plánovací komisí a Slovenskou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a s příslušným krajským národním výborem nebo Národním výborem hlavního města Prahy nebo Národním výborem hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy (dále jen „krajský národní výbor“) vyhláší postupně pro celé území Československé socialistické republiky oblasti skládající se z jednoho nebo více sídelních útvarů nebo zón, v nichž je účelné s ohledem na perspektivní rozvoj průmyslu, zemědělství a osídlení technicky zabezpečit zásobování teplem centralizovaným způsobem, zpravidla v rámci jedné soustavy (dále jen „vybraná oblast“).

(2) Vybrané oblasti se vyhláší prováděcím předpisem vydaným podle § 8 odst. 2.

§ 6

Rozvojová teplofikační studie

(1) Rozvojová teplofikační studie je dokumentem, v němž je komplexně řešen způsob a rozsah zásobování teplem a konkretizována koncepce rozvoje zásobování teplem. Pro vybrané oblasti je její zpracování povinné.

(2) Rozvojová teplofikační studie musí být v souladu se státní energetickou bilancí a navazujícími bilancemi jednotlivých druhů paliv a elektrické energie, s nejnovějšími poznatky vědeckotechnického rozvoje; zpracovává se na základě vyhodnocení územně technických, ekonomických a organizačních podmínek, zejména současně i výhledové bilance zdrojů a potřeb tepla, jakož i hledisek péče o zdravé životní podmínky a ochrany zemědělského a lesního půdního fondu.

§ 7

Zpracování rozvojové teplofikační studie

(1) Zpracování rozvojové teplofikační studie pro vybranou oblast zabezpečuje organizace provozující veřejný rozvod tepla v dosavadní soustavě nebo organizace, v jejímž zájmu se má soustava budovat. Ve sporných případech určí tuto organizaci federální ministerstvo paliv a energetiky po projednání s příslušným ústředním orgánem a krajským národním výborem.

(2) Organizace, která zabezpečuje zpracování rozvojové teplofikační studie, vypracuje za metodické pomoci odborné energetické organizace¹⁾ nejdříve zásady koncepčního řešení této studie a projedná je s příslušným krajským národním výborem. Po jejich projednání vypracuje za meto-

dické pomoci odborné energetické organizace¹⁾ rozvojovou teplofikační studii.

§ 8

Schvalování rozvojové teplofikační studie

(1) Rozvojovou teplofikační studii vypracovanou na základě zásad (§ 7 odst. 2), předloženou prostřednictvím odborné energetické organizace¹⁾ která k ní vypracuje stanovisko, schvaluje federální ministerstvo paliv a energetiky po projednání se Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, s Českou plánovací komisí a s Českou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj nebo se Slovenskou plánovací komisí a se Slovenskou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, s ústředními orgány zainteresovaných organizací a po dohodě s příslušným krajským národním výborem.

(2) Podrobnosti o obsahu, zpracování a o postupu při schvalování rozvojových teplofikačních studií upraví prováděcí předpis.

§ 9

Vztah rozvojové teplofikační studie a územně plánovací dokumentace

(1) Schválená rozvojová teplofikační studie je podkladem pro pořízení územně plánovací dokumentace pro území zahrnující vybranou oblast nebo její část. Pokud pro vybranou oblast je územně plánovací dokumentace již schválena, navazuje zpracování rozvojové teplofikační studie na základní zásady uspořádání území a oba dokumenty musí být uvedeny do vzájemného souladu.

(2) Není-li rozvojová teplofikační studie dosud zpracována pro území, pro něž se pořizuje územně plánovací dokumentace, nebo nezahrnuje-li takové území vybranou oblast nebo její část, je podkladem pro řešení rozvoje zásobování teplem a popřípadě též rozsahu a zásad centralizovaného zásobování teplem v územně plánovací dokumentaci zejména bilance potřeb tepla a jejich krytí zdroji. Způsob tohoto bilancování stanoví prováděcí předpis vydaný podle § 8 odst. 2.

§ 10

Povinnosti orgánů pořizujících územně plánovací dokumentaci

(1) Orgán pořizující územně plánovací dokumentaci pro území zahrnující vybranou oblast nebo její část projedná její návrh z hlediska zásobování teplem a jeho rozvoje s federálním ministerstvem paliv a energetiky.

(2) Orgán pořizující územně plánovací dokumentaci pro území nezahrnující vybranou oblast nebo její část, projedná její návrh s příslušnou odbornou energetickou organizací.¹⁾

§ 11

Spolupráce investorů a provozovatelů zařízení pro zásobování teplem při řešení rozvoje zásobování teplem

Investoři a provozovatelé zařízení pro zásobování teplem jsou povinni poskytnout do třiceti dnů ode dne doručení žádosti federálnímu ministerstvu paliv a energetiky nebo odborným energetickým organizacím¹⁾ nebo organizacím zabezpečujícím zpracování rozvojové teplofikační studie informace, podklady a plánovací údaje potřebné ke splnění jejich úkolů podle § 5, 7 a 8 a pro rozbor hospodárnosti zařízení pro výrobu, rozvod a spotřebu tepla. Zvláštní předpisy o ochraně státního, hospodářského a služebního tajemství tím nejsou dotčeny.

§ 12

Povinnosti investorů staveb pro zásobování teplem a odborných energetických organizací¹⁾

Investoři nebo jimi pověřené organizace jsou povinni předložit investiční záměr, a není-li zpracován, přípravnou dokumentaci staveb připravovaných jako součást soustavy k vyjádření odborné energetické organizací.¹⁾ Odborná energetická organizace posoudí předloženou dokumentaci z hlediska jejího souladu s koncepcí rozvoje zásobování teplem v daném území a sdělí do třiceti dnů od předložení své stanovisko.

ČÁST TŘETÍ

ZŘIZOVÁNÍ A PROVOZOVÁNÍ ZAŘÍZENÍ PRO ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM

§ 13

Zřizování, rozšiřování a jiné úpravy ústředních a místních zdrojů tepla

(1) Ústřední zdroj tepla zřizuje, rozšiřuje nebo jinak upravuje investor určený na základě státního plánu rozvoje národního hospodářství a jeho rozpisu nebo investor určený ve smlouvě o sdružení.²⁾

(2) Místní zdroje tepla zřizují investoři a u dokončených objektů správci (vlastníci) objektů, k jejichž zásobování teplem jsou určeny; rozšiřují je nebo jinak upravují jejich správci (vlastníci).

(3) Stavební bytová družstva mohou bez souhlasu příslušného svazu bytových družstev zřizovat, rozšiřovat nebo jinak upravovat pouze míst-

ní zdroje tepla a jen pro vlastní obytné domy a účelová zařízení.

§ 14

Zřizování, rozšiřování a jiné úpravy veřejných rozvodů tepla, tepelných přípojek a odběrných tepelných zařízení

(1) Veřejný rozvod tepla zřizuje, rozšiřuje nebo jinak upravuje investor určený ve smlouvě o sdružení,²⁾ není-li státním plánem rozvoje národního hospodářství a jeho rozpisem stanoveno jinak.

(2) Primární část rozvodu tepla k první předávací stanici v obytném souboru zřizuje, rozšiřuje nebo jinak upravuje odborná energetická organizace¹⁾ jako investor na základě státního plánu rozvoje národního hospodářství a jeho rozpisu nebo jako investor určený ve smlouvě o sdružení,²⁾ pokud je nebo bude provozovatelem ústředního zdroje tepla, popřípadě veřejného rozvodu tepla.

(3) Předávací stanici a sekundární část rozvodu tepla zřizuje, rozšiřuje nebo jinak upravuje organizace s největším podílem na odběru tepla z takové stanice, zpravidla na základě smlouvy o sdružení.²⁾

(4) Tepelnou přípojku zřizuje, rozšiřuje nebo jinak upravuje na svůj náklad správce (vlastník) zařízení nebo investor stavby, která má být k rozvodu tepla připojena, a to v souladu s podmínkami stanovenými provozovatelem veřejného rozvodu tepla.

(5) Investor tepelné přípojky k primární části rozvodu tepla ji po kolaudaci převede bezplatně do správy (vlastnictví) provozovatele veřejného rozvodu tepla, k němuž tepelná přípojka připojuje odběrné tepelné zařízení. Při převodu se postupuje podle zvláštních předpisů.³⁾

(6) Odběrné tepelné zařízení zřizuje, rozšiřuje nebo jinak upravuje investor stavby, popřípadě správce (vlastník) zařízení, k jehož zásobování teplem je určeno.

(7) Stavební bytová družstva mohou zřizovat, rozšiřovat nebo jinak upravovat jen tepelné přípojky k sekundární části rozvodu tepla a odběrná tepelná zařízení pro vlastní obytné domy a účelová zařízení.

§ 15

Zabezpečování sdružené investiční výstavby zařízení pro výrobu a rozvod tepla

(1) Přípravu uzavření smlouvy o sdružení prostředků a činností k investiční výstavbě zaří-

²⁾ § 360a hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministersva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací, ve znění vyhlášky č. 15/1984 Sb.

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 90/1984 Sb., o správě národního majetku.

zení pro výrobu a rozvod tepla organizuje organizace uvedená v § 7 odst. 1 nebo koordinuje příslušný národní výbor.⁴⁾

(2) Zřizování, rozšiřování nebo jiných úprav zařízení pro výrobu nebo rozvod tepla formou sdružení prostředků a činností k investiční výstavbě se účastní správci (vlastníci) staveb a investoři zařízení, která z něho budou zásobována teplem.

(3) Investorem sdružené investiční výstavby je organizace s největším podílem na odběru tepla, není-li ve smlouvě o sdružení²⁾ dohodnuto jinak. Při rozšiřování nebo jiné úpravě dosavadního zdroje tepla nebo rozvodu tepla formou sdružení prostředků a činností k investiční výstavbě je investorem správce (vlastník) příslušného zařízení, není-li ve smlouvě o sdružení²⁾ dohodnuto jinak.

(4) Stavební bytová družstva mohou být účastníky sdružené investiční výstavby jen se souhlasem příslušného svazu bytových družstev.

(5) Odborné energetické organizace¹⁾ jsou povinny poskytovat při přípravě sdružené investiční výstavby jejím účastníkům metodickou pomoc.

§ 16

Provozování zařízení pro zásobování teplem

(1) Zdroj tepla zřízený k zásobování teplem jedné organizace provozuje tato organizace.

(2) Zdroj tepla určený k zásobování teplem více organizací provozuje organizace pro tuto činnost zřízená³⁾ nebo organizace určená za provozovatele ve smlouvě o sdružení.²⁾

(3) Veřejný rozvod tepla provozuje organizace pro tuto činnost zřízená,³⁾ a pokud zřízena není, organizace s největším podílem na odběru z tohoto rozvodu, není-li mezi organizacemi odbírajícími teplo dohodnuto jinak, nebo odborná energetická organizace,¹⁾ jestliže jej zřídila jako investor sama nebo zabezpečovala jeho zřízení jako investor sdružené investiční výstavby.

(4) Provozuje-li odborná energetická organizace¹⁾ v dané soustavě ústřední zdroj tepla, provozuje i primární část rozvodu tepla k předávacím stanicím. Předávací stanice a navazující sekundární část rozvodu tepla provozuje organizace s největším podílem na odběru tepla z takové stanice, není-li mezi organizacemi odbírajícími teplo dohodnuto jinak, nebo odborná energetická organizace,¹⁾ jestliže se na tom dohodne s organizací odbírajícími teplo.

(5) Tepelnou přípojku k sekundární části rozvodu tepla a odběrné tepelné zařízení provozuje správce (vlastník) objektu (zařízení), k jehož zásobování teplem jsou určeny.

(6) Stavební bytová družstva mohou provozovat jen místní zdroje tepla, tepelné přípojky k sekundární části rozvodu tepla a odběrná tepelná zařízení, která vybudovala jako investor a která slouží k zásobování teplem pro vlastní obytné domy a účelová zařízení.

(7) Zařízení pro zásobování teplem vybudovaná v rámci technické vybavenosti komplexní bytové výstavby provozuje organizace pro tuto činnost zřízená,³⁾ a pokud zřízena není, organizace, která na základě přípravné dokumentace stavby uzavřela smlouvu o způsobu a podmínkách převzetí a budoucím provozu tohoto zařízení.⁶⁾

(8) Organizace, která podle ustanovení odstavců 1 až 7 provozuje zařízení pro zásobování teplem, toto zařízení též spravuje (vlastní).

(9) Při provozování zařízení pro zásobování teplem jsou provozovatelé povinni vytvářet a chránit zdravé životní podmínky.

§ 17

Povinnosti provozovatelů zařízení pro výrobu a rozvod tepla

(1) Provozovatel zařízení pro výrobu a rozvod tepla v soustavě nesmí toto zařízení nebo jeho část zrušit nebo přemístit, dlouhodobě zastavit nebo dlouhodobě omezit z něho dodávku tepla bez souhlasu federálního ministerstva paliv a energetiky a ústředních orgánů nadřízených dotčeným odběratelským organizacím a bez souhlasu příslušného krajského národního výboru, jde-li o dodávku tepla pro obyvatelstvo.

(2) Souhlas podle odstavce 1 se nevyžaduje k zastavení nebo omezení dodávky tepla z důvodu opravy, revize, popřípadě odstranění provozní poruchy nebo havárie zařízení pro výrobu a rozvod tepla.

§ 18

Jednotný systém provozu a údržby

(1) Veškerá provozní, údržbová a opravárenská činnost v každé soustavě se koordinovaně zabezpečuje na základě jednotného systému provozu a údržby tak, aby byla zajištěna v plánovaném rozsahu dodávka tepla pro odběrná tepelná zařízení.

(2) Organizace provozující jednotlivá zaří-

⁴⁾ § 6a zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, v úplném znění vyhlášeném pod č. 31/1983 Sb. pro Českou socialistickou republiku.

§ 6b zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, v úplném znění vyhlášeném pod č. 35/1983 Sb. pro Slovenskou socialistickou republiku.

Zásady koordinační činnosti národních výborů při sdružování prostředků a činností socialistických organizací vyhlášené pod č. 52/1983 Sb.

⁵⁾ § 43 písm. b) hospodářského zákoníku.

⁶⁾ § 352 hospodářského zákoníku.

zení soustavy jsou povinny podřídit jejich provoz jednotnému systému provozu a údržby.

(3) Provoz soustavy musí být dispečersky řízen v souladu s jednotným systémem provozu a údržby. Toto řízení uskutečňuje organizace provozující veřejný rozvod tepla nebo na podkladě dohody s ní organizace provozující ústřední zdroj tepla.

(4) Organizace, která dispečersky řídí provoz, dohodne s organizacemi, které provozují jednotlivá zařízení v soustavě, a s příslušným národním výborem dispečerský řád, který musí být v souladu s jednotným systémem provozu a údržby.

(5) Podrobnosti o jednotném systému provozu a údržby soustavy, jakož i zásady dispečerských řádů upraví prováděcí předpis.

§ 19

Vedení technické evidence a pasportů zařízení pro zásobování teplem

(1) Organizace, které provozují jednotlivá zařízení pro zásobování teplem v soustavě, jsou povinny vést jejich jednotnou technickou evidenci a pasporty.

(2) Způsob a náležitosti vedení evidence a pasportů podle odstavce 1 upraví prováděcí předpis vydaný podle § 18 odst. 5.

ČÁST ČTVRTÁ

OPRÁVNĚNÍ K CIZÍM NEMOVITOSTEM

§ 20

Oprávnění investorů a provozovatelů zařízení pro rozvod tepla

(1) Investoři, popřípadě provozovatelé zařízení pro rozvod tepla jsou oprávněni:

- a) zřizovat na cizích nemovitostech zařízení pro rozvod tepla v rozsahu vyplývajícím ze stavebního povolení a tato zařízení provozovat,
- b) vstupovat a vjíždět v souvislosti se zřizováním a změnami, popřípadě s provozováním, opravami, údržbou a odstraňováním zařízení pro rozvod tepla na příjezdné, průjezdné a tímto zařízením dotčené cizí nemovitosti,
- c) odstraňovat a oklešovat jen v nezbytném rozsahu stromové a jiné porosty překážející zařízením pro rozvod tepla.

(2) Vstup do uzavřených prostor a zařízení sloužících k výkonu činností a služeb vojenské správy orgánů Sboru národní bezpečnosti, vojsk

ministerstva vnitra, Sbcru nápravné výchovy, jakož i vstup na ty nemovitosti, na nichž jsou umístěna zvláštní zařízení federálního ministerstva spojů, v souvislosti s výkonem oprávnění podle odstavce 1, se řídí zvláštními předpisy.

(3) Oprávnění podle odstavce 1 vznikají dnem, kdy stavební povolení nabylo právní moci, zanikají dnem zrušení zařízení pro rozvod tepla.

(4) Oprávnění podle odstavce 1 jsou věcnými břemeny vázajícími na dotčených nemovitostech a nezapisují se do evidence nemovitostí.

(5) Pokud je výkonem oprávnění podle odstavce 1 podstatně omezeno užívání nemovitosti, která je ve vlastnictví a užívání občana nebo v osobním užívání občana, poskytne se občanovi jednorázová náhrada obdobně podle předpisů o náhradách při vyvlastnění nemovitosti.⁷⁾

(6) Nedojde-li mezi občanem a investorem nebo provozovatelem zařízení pro rozvod tepla k dohodě o jednorázové náhradě podle odstavce 5, rozhodne na základě žádosti občana místně příslušný stavební úřad.

(7) Žádost podle odstavce 6 musí být podána do šesti měsíců ode dne, kdy bylo povoleno užívání zařízení,⁸⁾ jinak právo zanikne.

§ 21

Povinnosti investorů a provozovatelů zařízení pro rozvod tepla

(1) Při výkonu oprávnění podle § 20 odst. 1 je investor, popřípadě provozovatel zařízení pro rozvod tepla povinen šetřit dotčené nemovitosti včetně porostů a kultur.

(2) Investor, popřípadě provozovatel zařízení pro rozvod tepla je povinen upozornit vlastníky, správce nebo uživatele dotčených nemovitostí na dobu a rozsah prací souvisejících s výkonem oprávnění podle § 20 odst. 1 tak, aby mohli provést potřebná opatření k zamezení, popřípadě snížení škody; to neplatí, pokud by tím byl ztížen okamžitý zásah při odstraňování havarijní situace.

(3) Investor, popřípadě provozovatel zařízení pro rozvod tepla je povinen po ukončení výkonu oprávnění podle § 20 odst. 1 uvést nemovitost v maximální možné míře do původního stavu.

(4) Vznikne-li výkonem oprávnění podle § 20 odst. 1 vlastníkoví, správci nebo uživateli nemovitosti škoda, je investor, popřípadě provozovatel zařízení pro rozvod tepla povinen jí nahradit způsobem stanoveným v obecně závazných právních předpisech o náhradě škody.⁹⁾

⁷⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 122/1984 Sb., o náhradách při vyvlastnění staveb, pozemků, porostů a práv k nim.

⁸⁾ § 82 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

⁹⁾ Občanský zákoník.

Hospodářský zákoník.

Všechna nařízení č. 48/1967 Sb., o vypořádání škod způsobených provozní hospodářskou činností socialistických orgánů na hmotném majetku jiných socialistických organizací a o náhradách v investiční výstavbě.

(5) Nedojde-li k dohodě o náhradě škody, rozhodne podle povahy věci soud nebo hospodářská arbitráž.

§ 22

Ochranná pásma

(1) Ochranná pásma jsou určena k zabezpečení zařízení pro rozvod tepla, k ochraně jejich plynulého provozu a k zajištění bezpečnosti osob a majetku v těchto pásmech.

(2) Povinnosti a omezení v ochranných pásmech a v jejich blízkosti vznikají dnem, kdy územní rozhodnutí o umístění zařízení pro rozvod tepla nabylo právní moci a zanikají zrušením tohoto zařízení; vztahují se i na zařízení pro rozvod tepla, která byla zřízena přede dnem účinnosti zákona.

(3) V ochranných pásmech a v jejich blízkosti nesmějí být umístovány stavby a provozovány činnosti ohrožující provoz zařízení pro rozvod tepla.

(4) Výčet staveb a činností, které mohou ohrozit zařízení pro rozvod tepla a jeho plynulý provoz, rozsah ochranných pásem a podmínky pro provádění činností v ochranných pásmech a v jejich blízkosti stanoví prováděcí předpis vydaný podle § 18 odst. 5.

§ 23

Styk různých zařízení

Zařízení pro rozvod tepla se mohou křížit s komunikacemi, vodami, vodohospodářskými a jinými díly, jakož i s územími, v nichž jsou dobývány nerosty, nebo se jich jinak dotknout, anebo mohou být jimi křížena nebo jinak dotčena, jestliže je to z technických důvodů nutné nebo žádá-li to obecný zájem, a to způsobem přiměřeným potřebám národního hospodářství a místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných organizací (orgánů).

Č Á S T P Á T Á

HOSPODAŘENÍ S TEPEM

§ 24

Povinnosti provozovatelů zařízení pro zásobování teplem a odběratelů a spotřebitelů tepla

(1) Pro zabezpečení řádného hospodaření s teplem jsou provozovatelé zařízení pro zásobování teplem povinni:

- a) provádět pravidelnou údržbu veškerého zařízení a činit opatření k dosažení jeho optimální technické úrovně,
- b) vyhodnocovat výrobu, dodávku a spotřebu tepla,

c) vytvářet, prověřovat a dodržovat normy spotřeby tepla nebo technickohospodářské ukazatele,

d) zavádět a využívat automatickou regulaci a měření.

(2) Provozovatelé zařízení pro výrobu a rozvod tepla jsou povinni vytvářet podmínky pro technicky a ekonomicky účelné připojování objektů zásobovaných z místních zdrojů na soustavy.

(3) Provozovatel zdroje tepla, jehož instalovaný výkon není plně využit, je povinen poskytnout nevyužitý tepelný výkon dalším odběratelům.

(4) Odběratelé a spotřebitelé tepla jsou povinni dbát pokynů organizace, která řídí podle dohodnutého dispečerského řádu provoz soustavy (§ 18 odst. 3), a upravovat podle nich provoz a spotřebu odběrných tepelných zařízení.

(5) Podrobnosti o hospodaření s teplem upraví prováděcí předpis.

§ 25

Připojování tepelných přípojek a odběrných tepelných zařízení

(1) Provozovatelé veřejného rozvodu tepla nebo ústředního zdroje tepla připojují tepelné přípojky a odběrná tepelná zařízení na základě jejich kolaudace, provedené podle zvláštních předpisů,³⁾ a za podmínek stanovených v jednotlivých připojovacích podmínkách.

(2) Provozovatelé zařízení pro výrobu a rozvod tepla nesmějí připojovat odběrná tepelná zařízení a stavby, jejichž provedení neodpovídá zásadám hospodárnosti a technické spolehlivosti z hlediska spotřeby tepla.

(3) Jednotné připojovací podmínky stanoví prováděcí předpis vydaný podle § 24 odst. 5.

§ 26

Změna teplotnosné látky nebo jejích parametrů

(1) Dojde-li z důvodu technického nebo ekonomického rozvoje ke změně teplotnosné látky nebo jejích parametrů v soustavě, je odběratel tepla povinen na svůj náklad upravit svá odběrná tepelná zařízení ve lhůtě dohodnuté s dodavatelem tepla.

(2) Úpravy odběrných tepelných zařízení ve vlastnictví nebo trvalém užívání stavebních bytových družstev a ve vlastnictví občanů, potřebné z důvodu změny teplotnosné látky nebo jejích parametrů v soustavě, provede na svůj náklad organizace, která tuto změnu uskutečňuje.

(3) Postup při změně teplotnosné látky nebo jejích parametrů podrobněji stanoví prováděcí předpis vydaný podle § 24 odst. 5.

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 27

Společná ustanovení

Na řízení podle § 3 odst. 7, § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 17 odst. 1 tohoto zákona se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

Zmochovací ustanovení

§ 28

Federální ministerstvo paliv a energetiky vydá obecně závazné právní předpisy k provedení § 8 odst. 2 a v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy též k provedení § 18 odst. 5 a § 24 odst. 5.

§ 29

Vláda Československé socialistické republiky 1988.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

může povolit výjimku z ustanovení části třetí, pokud je to nezbytné pro ověřování nových forem řízení a organizace zásobování teplem.

§ 30

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. ustanovení § 18 vládního nařízení č. 80/1957 Sb., kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon);
2. vyhláška Ústřední správy energetiky č. 38/1963 Sb., o zřizování a provozování zařízení pro výrobu a rozvod tepla.

§ 31

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna

1988.

90

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 28. října 1987

**o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru
ve volebním obvodu č. 14 — Beroun**

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 14 — Beroun a stanoví den jejího konání na pátek 4. prosince 1987.

Kempný v. r.

91

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 13. listopadu 1987,

jž se mění vyhláška č. 143/1970 Sb., kterou se provádí zákon o devizovém hospodářství

Federální ministerstvo financí a federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se Státní bankou československou a ve spolupráci s ministerstvy financí republik stanoví podle § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 143/1970 Sb., kterou se provádí zákon o devizovém hospodářství, se mění takto:

§ 28 odst. 2 zní takto:

„(2) Za úkony v neobchodní oblasti se podle části druhé této vyhlášky považují úkony, které nesouvisejí s prováděním mezinárodního obchodu, zahraničního cestovního ruchu, lázeňské péče, mezinárodní dopravy a mezinárodního zasilatelství k tomu oprávněnými právníckými osobami a které nesouvisejí s obchodní činností devizových bank a devizových míst.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Ministr zahraničního obchodu ČSSR:

Ing. Urban v. r.

Ministr financí ČSSR:

Ing. Žák v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí, ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky

oznamují, že s účinností dnem 1. ledna 1988 zrušily výnos o systemizaci funkčních a pracovních míst a mzdových prostředků v ministerstvech a ostatních ústředních orgánech a jimi řízených rozpočtových organizacích ze dne 9. prosince 1985 čj. FMF III/4-19 137/85, MF ČSR 294/19 153.85 a MF SSR 73/1269.85 (reg. v částce 33/1985 Sb.).

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky **výnos** ze dne 20. října 1987 čj. V/1-10 800/87 o **zdaňování odměn poskytovaných při udělení „Čestného odznaku spořібnιho društva“**.

Výnos stanoví, že peněžní odměny vyplácené při příležitosti udělení Čestného odznaku spořібnιho društva se zahrnují mezi odměny, z jejichž úhrnu je osvobozena od daně ze mzdy částka 2000.— Kčs ročně.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1987. Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout u všech okresních a krajských finančních správ.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ostatními zúčastněnými orgány a Českou odborovou radou a po projednání s Českým výborem Svazu družstevních rolníků podle § 50 písm. d) zákona České národní rady č. 129.1975 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 138/1982 Sb. **výnos** ze dne 8. září 1987 čj. 413-1110-4.9.1987 o **stravování pracovníků v zařízeních sociální péče a některých dalších občanů z kuchyní těchto zařízení**.

Tento výnos stanoví podmínky pro poskytování stravy pracovníkům v ústavech sociální péče, výchovných střediscích a zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností a v samostatných jídelnách s vlastní kuchyní pro důchodce a některým dalším občanům z kuchyní těchto zařízení.

Tímto výnosem se zrušuje výnos ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 22. června 1987 čj. 413-1110-16.6.1987 o stravování pracovníků v zařízeních sociální péče a některých dalších občanů z kuchyní těchto zařízení (reg. v částce 16/1987 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1987. Je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, řada B, částka 4/1987. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky, na odborech sociálních věcí a pracovních sil krajských národních výborů, odboru sociálních věcí Národního výboru hl. m. Prahy a odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

oznamuje, že byly zrušeny:

1. Směrnice MSv č. 34/1960 pro skartaci (vyřazování) písemností vzniklých z činnosti ministerstva stavebnictví a z činnosti organizací jím přímo řízených a organizací jím plánovaných a spravovaných NV (reg. v č. 34/1966 Sb.).
2. Výnos č. 3/1968 MSv z 9. 1. 1968 o určení pracovišť, na které se v podnicích průmyslové výroby vztahuje zvláštní úprava nocležného (reg. v č. 49/1968 Sb.).
3. Směrnice č. 4/1968 MSv z 12. 3. 1968, kterými se mění směrnice č. 51/1965 k zákoníku práce (reg. v č. 49.1968 Sb.).

4. Výnos MSv ČSR čj. OPIA 142/72, kterým se vydává oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci ceny průmyslových výkonů odvětví průmyslu stavebních hmot a pokyny k němu (reg. v č. 9/1974 Sb.).
5. Výnos MSv ČSR č. 4/1973 z 26. 7. 1973 o vydání oborového kalkulačního vzorce pro kalkulaci ceny stavebních prací a pokyny k němu (reg. v č. 9/1974 Sb.).
6. Směrnice MSv ČSR čj. 24796/79-Va/3 o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby v období kalendářního roku a sezóny (reg. v č. 4/1980 Sb.).
7. Směrnice č. 2/1981 MSv ČSR z 27. 2. 1981, kterými se mění a doplňuje účtová osnova a směrnice k účetní osnově pro hospodářské organizace (reg. v č. 11/1982 Sb.).
8. Směrnice č. 6/1981 MSv ČSR z 18. 11. 1981, kterými se mění a doplňují směrnice č. 2 z 27. 2. 1981, kterými se mění a doplňují účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro hospodářské organizace (reg. v č. 11/1982 Sb.).
9. Směrnice č. 3/1981 MSv ČSR z 16. 6. 1981 o vyhlášení bilančních indexů pro přecenění dodávek stavebních prací k 1. lednu 1982 (reg. v č. 11/1982 Sb.).
10. Směrnice č. 2/1982 MSv ČSR z 30. 3. 1982 pro uplatňování mzdových forem ve stavebnictví (reg. v č. 3/1983 Sb.).
11. Směrnice č. 4/1983 MSv ČSR z 5. 12. 1983 pro poskytování mimořádných odměn k zajišťování operativních úkolů při výstavbě souboru staveb Výroba barevných obrazovek v k. p. Tesla Rožnov a stavby pro barevnou televizní obrazovku ve Valašském Meziříčí (reg. v č. 19/1984 Sb.).

Ministerstvo školství České socialistické republiky -

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků školství a vědy **výnos** ze dne 6. 10. 1987 čj. 23 794 87-42, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 30. září 1982 čj. 25 352 82-42 **o odměňování dělníků v národním podniku Komenium**. Výnos nabývá účinnosti dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí ministerstvo školství České socialistické republiky.

Výnos je publikován ve Věstníku MŠ a MK ČSR sešit č. 11/1987 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu školství České socialistické republiky.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství pod čj. SD/33-3955/1987 ze dne 15. října 1987 **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 12. března 1987 čj. SD/33-1001/1987 **o poskytování jízdních a přepravních výhod ve veřejné silniční dopravě**.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988. Lze do něj nahlédnout v odborech doprav krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — Správě pro dopravu.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství pod čj. SD/33-3956/1987 ze dne 15. října 1987 **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 12. března 1987 čj. SD/33-1002/1987 **o poskytování jízdních a přepravních výhod v městské hromadné dopravě**.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988. Lze do něj nahlédnout v odborech doprav krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — Správě pro dopravu.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice ministerstva vnitra č. 16 ze dne 20. 3. 1972 čj. MH/4-358/1972 o mzdovém zvýhodnění pracovníků v organizacích místního hospodářství pracujících ve vybraných oblastech v pohraničí.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1972 a jsou uveřejněny v Provozním zpravodajství částka 14—15 ze dne 5. května 1972.

Do těchto směrnic, kterými se upravuje mzdové zvýhodnění pracovníků v organizacích místního hospodářství pracujících ve vybraných oblastech v pohraničí, lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky správě pro místní hospodářství, v odboru místního hospodářství krajských a okresních národních výborů a v organizacích místního hospodářství.